

AMBERA

-Ovaj bi pukao da se rodio pre pedeset godina- propusti Stouni metalni zvuk kroz čistoću vakumirane prostorije, nad čijim je olovnim vratima u digitalnom obliku bio ispisan naziv "Odeljenje za prenatalnu prevenciju bolesti zavisnosti".

-Opet V7 na DeltaFosB genu?- zapita Koldi naviknut na najčešću missense mutaciju ovog genskog lokusa.

-Daleko apsurdnije- prozbori Stouni hladno. -Ovo je, prema bazi podataka, nešto što smo do sada susreli samo u jednom eksperimentu. C3 mutacija.

-C3? Sekund da proverim. Zaista jedan jedini slučaj. Eksperiment koji se završio pre dva miliona trista četrdeset dve hiljade osamsto osamnaest sekundi. Jedinствен zaista, u tolikom moru eksperimenata. Ah, to zlobno vreme nepotpune znanosti o prirodi. Vreme kada se eksperimentima dolazilo do otkrića. Vreme nepoznanica. Zapravo, vreme kada je otkriće još uvek bilo izvodljivo jer elektronska knjiga znanja još uvek nije bila zatvorena i zapečaćena. O, najveće hvala Velikom Čardaku na započinjanju projekta prevencije bolesti genetskim inženjeringom. Bilo je tako puno protivljenja nekakvih hipsterskih grupacija i individua koji su sebe nazivali liberalima. Oni zalučeni vernici su dosađivali pričama o neispravnosti izigravanja boga. Kako će prerasti u kreiranje sudbine jedinke već na nivou jajašceta. Ti blesani! A, pogledaj sadašnje stanje. Sada kada su svi uvideli neograničene prednosti koje pruža najranije sprečavanje bolesti i neproduktivnih oblika ponašanja, vernika više i nema.

-Možda je tome doprineo i obavezni zigotni nokaut gena Alfa 307/3 čija je ekspresija bila ključna u lažnom ubeđenju o postojanju više sile. Lažnom ubeđenju koje oni nazivaju verom. Pardon, nazivali verom- nasmeja se Stouni svojoj šali onako mehanički, donekle se čini neuverljivo. -Pravi pluskvamperfekat.

-Zaista je jadan taj bog koji prestane da postoji u duhu čovečanstva jednostavnim izbacivanjem jednog jedinog gena- pridruži se Stounijevom duhovitom tonu Koldi izbacujući naizmenične zvuke ljudskog udisaja i izdisaja koji bi nekoga podsetili na iseckan smeh. -Doduše, potpuno iskreno rečeno, bila je neophodna i umerena do intenzivna

modifikacija trinaest gena koji regulišu razviće centra za nadu. Dokle god centar za nadu radi makar sa 1% kapaciteta postoji mogućnost rađanja kojekakvih nerealnih ideja sa potencijalom za razviće svakojakih destruktivnih ideala i religija. Zamisli samo na kakvim su mukama bili psihijatri, drevne zanatlije koje su danas zahvaljujući Čardaku suvišni. Oni su navodno nekakvim malenim strukturama zvanim tablete kroz usni otvor (ponavljam usni otvor!), danas korišćen među ljudima samo za najosnovniju komunikaciju, morali nastojati suprimirati ili barem smirivati raznorazne nerealne ideje onomad postojeće šizofrenije, te sumnju u ispravnost sveta onomad postojeće depresije. Kakvim li su mukama bili izloženi ti jadni hileri u pokušaju! Psihologe i njihovu verbalnu borbu protiv vrdanja tadašnje nadasve krhke mentalne baze poremećenih jedinki da ne spominjem...

-Sada srećom ne postoji teoretska mogućnost rađanja takvih mentalnih nakaza-uključujući se samouvereno Stouni. -Sve zahvaljujući našem Velikom Čardaku, tvorcu svih savremenih revolucionarnih životnih aksioma. Ali vratimo se na ovog jadnička koji bi sa C3 oblikom DeltaFosB gena bio težak zavisnik, kako od narkotika tako i od drugih oblika devijantnog samodestruktivnog ponašanja. Srećom, u eri smo najranije kontrole takvih anomalija. Psiha više nema slobodu da luta ludim izvijuganim putevima koji su se u Apokaliptično Doba u 84% slučajeva završavali negativno po pogođenog pojedinca, neretko i po okolinu. Taj podatak izvukao sam iz baze, tako da nema razloga za sumnju u njegovu istinitost. Baza ne greši.

-Ah, to Apokaliptično Doba. Nije čudno što smo mu dali taj naziv. Danas nezamislive stvari su tada smatrane normalnim. Znaš li da je u to zlo vreme na svakih dvadeset sekundi neko stradao zbog ubistava počinjenih od strane poremećenih jedinki? Sada nemamo taj problem, agresivnost i volja za moć su izbrisani iz genoma. Taj projekat je bio jedan od najžešćih i najkomplikovanijih za Velikog Čardaka pošto je volja za moć definitivno tokom evolucije predstavljala najbitniji element opstanka. Veliki Čardak, shvativši da u novom dobu koje se približava nema mesta podelama, uložio je najveći deo sebe u otklanjanje i najsitnijih opiljaka egoizma i želje za dominacijom iz genetskog materijala. Time je prokrčio put svetu jednakosti

i mira. Kolateralna šteta je gubitak moralne satisfakcije usled uspeha, ali mala je to cena za sve pozitivne stvari koje donosi odsustvo previsoke samosvesti. Znaš, Veliki Čardak nam je kroz digitalne zapise dozvolio da saznamo samo deo Njegove životne priče i put kojim je došao do zamisli o gotovo potpunoj i nepobitno ispravnoj kontroli budućnosti svake pojedinačne jedinke. U bazi dostupne sitnice iz slagalice Njegovog života ukazuju da su nekakvi abnormalni bes i frustracija, sada na sreću adekvatnim prenatalnim tretmanom bez greške predupređeni, usmeravali Njegovu volju ka nečemu što je smatrano za blasfemiju čak i među stanovništvom koje je sebi u Apokaliptično Doba nadenuo naziv ateisti. Bilo je naravno i onih racionalnih koji su pogurali Njegovu priču prepoznajući neograničene mogućnosti otvorene modifikacijom ljudskog genoma. Sada više nema verskih podela i razarajućih ratova oko toga čiji je bog veći pravednik. Sada nema ni bolesti zahvaljujući ranom prepoznavanju i tretiranju potencijalnih zdravstvenih tegoba. Čardak je čovek koji je ubio boga. Onog koji je dopuštao zlo i bol i patnju i sukobe. Zbog toga je možda i jedini pravi čovek Apokaliptičnog Doba. Čovek današnjice, daleko ispred svog mračnog surovog vremena. Osim toga, on je taj koji je sprečio kraj životnog veka. Započeo je rad na telomerazama koje su T1 i T38G završili ubrzo samo se nadovezujući na šablone koje je on programirao. Da ga je priroda, ta zver koju sada bez problema držimo u okovanom kavezu, ostavila u kosmosu još kratko vreme on bi i dan danas bio živ zahvaljujući svom magnovenju, epskom otkriću leka za smrt. Epskom otkriću besmrtnosti, večnom trajanju. I večnoj mladosti naravno. Toliko se ideja javljalo tokom godina Apokaliptičnog Doba o podešavanju najprofitabilnije funkcije telomeraze u ćelijama, one funkcije koja bi sprečila starenje i smrt, ali samo Veliki Čardak je u svojoj maloj laboratoriji imao momenat u kome je zaslužio dobio pravo da uzvikne EUREKA. Ne znam kome se ne bi moglo svideti beskrajno postojanje. Pogotovo sada kada je ceo kosmos preispitan bez pozitivnog nalaza svesnog živog bića. Dakle ima mesta za koliko hoćete jedinki sa unapred izoblikovanom fizičkom i mentalnom strukturom uz svakako neophodno postavljanje jedinke u precizno regulisanu sredinu za formiranje žive, svesne strukture za sa jasno definisanom svrhom. Sredina i genetika. Toliko jednostavno kada se jednostavno postavi. Determiniši ih i nisi završio ni pedeset ni osamdeset već sto jedan posto

posla. Dobio si onakvu jedinku kakvu želiš. Ima li šta lepše od toga? Ovo mora biti najbolji od svih mogućih svetova! Možda je bogohuljenje uopšte pričati o inicijatoru i kreatoru današnjeg sveta, ali Veliki Čardak se ne bi samouništio ili izvršio samoubistvo, govoreći jezikom Apokaliptičnog Doba, da je bio do kraja genetski izdiferenciran. Takve nezgode su nemoguće u kontrolisanim uslovima.

-Uistinu-složi se Stouni.- Ali veliko čudo je da i pored posedovanja svake sekvence Njegovog genetskog materijala nismo uspeli da napravimo isto biće. U fizičkom svakako da, no čini mi se da nijedna kreacija na bazi Njegovog genoma nije bila ni blizu po mentalnoj građi. Sumnjam da će ikada i biti proizveden novi novcati Veliki Čardak, kreator ravnopravnog, pravičnog sveta, sveta bez iznenađenja, kakvog danas posedujemo i nadograđujemo svojim usmerenim potezima...Mada moram ti priznati, Koldi, ponekada razmišljam- započe diskretno neobičnim zvukom SemiStouni...

-Zaboravio si izgleda na svog džankija u pokušaju- preseče ga Koldi. -Po podacima koji mi pristižu pored neosporne popravke gena DeltaFosB, Crna Rukavica dobija komandu da nokautira gene za μ -opioidne receptore kao i dopaminske D1 i D2 receptore. Tako se dodatno onemogućava zavisnost jer će biti izbačeni receptori čijom stimulacijom bi bilo proizvedeno zadovoljstvo. Gde nema zadovoljstva nema ni zavisnosti. Sada su već i geni za serotoninergičke receptore ubačeni u listu za nokaut. Ovaj momčić se neće puno radovati u životu. Ali neće ni krenuti stramputicom, što je puno važnije.

-Ali- pobuni se SemiStouni neočekivano- ako mu je oduzeta mogućnost zadovoljstva, on mora biti hendikepiran u odnosu na druge. U neku ruku...bolestan. Ljudima su danas nokautirani gotovo svi geni za emocije. Kroz tri dana Crna Rukavica će imati crvenu naredbu za nokautiranje poslednje emocije, ljubavi. Kod svih novostvorenih jedinki. Takođe je sve veća mogućnost da ranije stvorene jedinke budu podvrgnute odstranjivanju svih limbičkih struktura kako se ne bi došlo u situaciju da ranije kreirani segment populacije za razliku od budućih kreatura može osetiti tu poslednju dopuštenu emociju. U suprotnom bi se suzbila ravnopravnost i odsustvo različitosti koji su najubitačniji simboli Doba Spasenja. Naravno, starijim jedinkama bi se ugradio suplement radi očuvanja ostalih funkcija pod kontrolom limbičkog sistema. Ali, sve to... Pitanje je trenutka kada će geni očevi receptora čijom se

stimulacijom proizvodi osećaj zadovoljstva kod svih ljudi biti pod crvenom naredbom.

-Ah, vi iz nove generacije. Sve su češće greške u programiranju. Izgleda da vas progamiraju da što više ličite na ljude iz Apokaliptičnog Doba. Jasno ti je šta će se desiti ako nastaviš da sumnjaš u urednost i skladnost Doba Spasenja? Za tvoje dobro se nadam da si svestan rizika. Možda bi, kako kažeš, šansa za negativan svršetak tvog čovečuljka bila 84% bez naše intervencije, ali ja ti mogu reći jednu sigurnu stvar. Ako nastaviš sa preispitivanjem stvarnosti, šanse da ćeš biti isključen su 100%. Ovo nije Doba Apokalipse u kome svako priča i misli šta želi. To doba se sa razlogom naziva apokalipsom. Život u kosmosu može da opstane samo disciplinom i potpunom kontrolom. Imaginacija satire nastavak postojanja i posle izvesnog vremena iskorenjuje život. To je trebalo da znaš od prvog trenutka svoje svesti.

- Ali...možda i onaj manji procenat zavređuje priliku, onih 16%... Možda...možda si bio upravo kad si pomenuo nas iz nove generacije. Možda smo mi programirani da budemo nešto novo. Ali, ukoliko za to još nije trenutak, razumeću. Razumeću da sam samo sićušni eksperiment sa zrnom zasluge za nastanak nekog novog doba, možda boljeg od svih do sada...možda i goreg.

Penjući se ili možda spuštajući se na lestvici pesimizma prema dobu koje ga je stvorilo, SemiStouni ili šta god je postajao ili bio predviđen da postane pre nego što ga je progutao mrak, ugasio se, baš kako je Koldi najavio.

Na odeljenju za prenatalnu prevenciju bolesti zavisnosti ostao je jedan danonoćno zaposleni robot (u Apokaliptično Doba naziv za sofisticirane elektronske uređaje) čije je generičko ime bilo Koldi. Nekako sve detaljnije razmatrajući poslednje Stounijeve reči, skrenuo je misli sa spasavanja još nerođenih potencijalnih razvratnika. Skrenuo je misli sa posla zbog koga je jedino napravljen, iako i njemu negde duboko jasno da je u Dobu Spasenja nemoguće biti razvratnik jer je u sigurnosti tadašnjeg vremena bilo nemoguće saznati šta su poroci...šta je izbor. Brzo se trgao iz demonskih opsedajućih misli i potvrdio glasnim kompjuterizovanim zvukom svačiju centralnu ideju Doba Spasenja: zasad je najbitnije da postojim.

Zasad je najbitnije da sam tu.

A za to vreme na biljkama oblepljenim hodnicima Ambere, ogromnog samoregulišućeg broda, ogledala nekadašnje Zemlje, ljudi nimalo slični ljudima prethodnog Apokaliptičnog, ali ni ljudima narednih doba, koračali su bez pokazivanja slabosti ili samouverenosti. Ambera je povremeno, u pravilnim vremenskim intervalima, puštala kapi tečnosti u Amberi nazivane kišom ili jarke fotone u Amberi nazivane suncem ili belo platno u Amberi nazivano snegom, rotirajući tako četiri stanja manje ili više stvarne prirode. Ljudi nisu naročito obraćali pažnju na vremenske prilike. Nisu previše ni razmišljali kako nastaju, gde počinju a gde prestaju, niti da li ih ko kontroliše.

Bilo njih, bilo prirodu.